

ERIK AXEL KARLFELDT

De talte om livets gamman,
då tvenne vandra tillsamman
och tigga och stjåla i lag,
om hösten och marknadsfården,
om strövtåg vida i världen —
tills, forstås, man blir fast en dag...

Se'n stucko de flaskan i påsen
och vankade bort längs åsen
under mustiga smekord och skratt.
På höladans doftande bolster
vid suset av skogsängens jolster
förrann deras korta natt.

NYBYGGARLIV

Björnen snarkar djupt i mon.
Grymma lon
sitter lömsk med vassa klon
gömd i breda tassen.
Nedom brinkens eneris
som en spis
röker ån och bruten is
rasslar ibland vassen.

Ensam går jag dagen all.
Björk och tall
darra vid min yxas fall,
spruta snö och flisor.